

תקונא המיסר

בראשית דא ישראל, הדא הוא דכתיב (ירמיה ב ג) קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה, ראשית בלא ערבוביא אחרא, ובגין דאיהו קדש, לא הוה ליה הרפכה מפניא אחרא, ובגין דאיהו קדש, לית ליה הרפכה דצריד ביה נטירו לגפי בת זוגיה דאיהי ה', ובגין דא ראשית תבואת ה', לית ביה פגמו, הדא הוא דכתיב (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, לית ביה פסולת, (צריד למחוי נטיר) איבא דא למלכא אתחזי, ובגין דא (ירמיהו ב ג) כל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יי'.

דדא איהו עין החיים, דאיבא דיליה סם חיים בת זוגיה, נטירא ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי, עלה אתמר (בראשית ג כב) ולקח גם מעין החיים ואכל וחי לעולם, גם לרבות בת זוגיה, סם חיים דיליה, ואיהו נטיר ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי, ומאן דבעי לנטלא בת זוגיה, פגון אוריה דאקדים לדוד, אתמר ביה (ירמיהו ב ג) כל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יי'.

דבת זוגיה דצדיק איהו מצה שמורה, לגפי מצה שלימה עשירה, ומאן גרים דא למחוי בת זוגיה מצה שמורה לגביה, פגין דנטר טפה דיליה, ומאן דפגים טפה דיליה, אתקרי בת זוגו מצה פרוסה לחם עני, ורוא דמלה כל מאן דמזולל פנהמא, או בפירוורין דנהמא, דאינון טפין בכזית, עניות קא רדיף אפתריה, אלא צריד לנטרא טפין דיליה, דלא יזריק לון באתר דלא אצטריד, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו, ואוקירו דלהון לנטרא טפה קדמאה, דלא יעביד בה פסולת.

דפסולת דאברהם ויצחק, גרים לאומה דעשו וישמעאל דאשתעבדון בבניהון בגלותא, ונסיונא דלהון באשא וספינא, שזיב לון משריפה והרג דלהון.

יעקב בגין דלא הוה ביה פסולת, אתמר בזרעיה בגלותא (דברים לג כח) וישפן ישראל בטח בדרך עין יעקב, אתמר הכא בטח בדה, ואתמר התם במפקנו דגלותא (שם לב יב) יי' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר, לא אתערבון בבנוי ערבוביא דגזורים, ובגין דא אין מקבלים גרים לימות המשיח, דעליהו דזרע יעקב אתמר (תהלים פ ט) גפן ממצרים תסיע, מה גפן לא מקבלא הרפכה מפין אחרא, פן זרעיה הוז נטרין אות ברית, ולא מקבלין הרפכה מפין אחרא, וכל מאן דנטיר אות ברית זכי למלכו, (דף לא ע"א) פגוונא

דיוסף, וישראל בגין דנטרין ברית זכו למלכותא, ואתמר בהון כל ישראל בני מלכים, ומשה בגין דנטר אות ברית, אתמר ביה (דברים לג ה) ויהי בישורון מלך, ופאה איהו מאן דנטר ברית.

תקונא שיתסר

בראשית דא חלה, הדא הוא דכתיב (במדבר טו כ) ראשית עריסתיכם חלה תרימו תרומה, והא אוקמוהו דאדם חלתו של עולם תהו, ומנא לן דחלה איהו ראשית, דקרא אוכח הדא הוא דכתיב ראשית עריסתיכם חלה תרימו תרומה ליי, מאי חלה, אלא שבעה מינין אינון, חפה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש, והוא דבש תמרים. חפה אילנא איהו דאכיל מניה אדם קדמאה, ואיהו לא אפיק מתמן חלה, ובגין דא לא חל ביה ה', ושריא ביה ח' ט', וגרים ליה מותא.

וחלה איהו שכינתא, כלילא משבעה מינין אילין, ובה חב אדם קדמאה, טפה דא י', עסה צריך לאפקא מינה חלה, ומיד חל על ההיא טפה, ויהיב ליה זרע כליל מתרוייהו דאיהו ו', ורזא דמלה ה"א לכם זרע (בראשית מז כז).

ובגין דא חלה ודאי איהו פקודא דאתמני לאתתא, דבגינה מת אדם דאיהו חלתו של עולם, צריכה איהו לאפרשא חלה, ולאפקא לה מעסתה, דאיהו טפה דילה, להחזירה על האדם.

איהו אטפת שרגא דילה, דאתמר ביה (משלי כ כז) גר יי' נשמת אדם, צריכה לאוקדא ליה כליל שבת, באתערו דשלהובין דאשא דרחימו לגבי בעלה, ורזא דמלה מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה (שיר א ז), ואתערו דחמימותא דליל שבת, מאתתיה צריכה ברחימו ודחילו, ודא איהו אנשה פי תזריע וילדה זכר (ויקרא יב ב).

איהו שפיכת דמים דאדם, אוזדריקת דמה, ועל דא צריכה לנטרא ליה מדם גדה, ובגין דא על תלת מלין אילין נשים זהירות, בגדה ובחלה ובחלקת הנה, עד פאן רזא דחפה, דמתמן חלה, חט"ה איהו רזא דעשרין ותריין אתוון דאורייתא.

תקונא שיבסר

בראשית, עלה אתמר (עי' דברים יח ד) ראשית מעשר דגנה, ודא מלכות דאיהו מעשר, ואיהו עשירית לעשר ספירות, ובגינה מעשרין, ומוץ ותבן דאינון לבושין דחפה,

בְּהַאי עֲלָמָא פְּטוּרִין מִמַּעֲשֵׂר, וּמֵאֵן דְּבָעֵי לְאַפְקָא מִמַּעֲשֵׂר מַחֲטָה, בְּעֵי לְנַקֵּייה מִן מוּזַן וְתַבְּנִין דְּאֵינוּן ח"ט, וְאַשְׁתְּאַרְת אֵיהִי ה' נְקִיָּה, בְּהַהוּא זְמַנָּא יְהֵא זְרִיק בְּה טַפְּה דְּאֵיהִי י'.
וּבְגוּוֹנָא דָּא בְּזוּוֹנָא דְּבַר נֶשׁ, צְרִיד לְנַקְאָה טַפְּה מַחֲטָ"א דְּאֵיהִי יִצְר הָרַע, לְמַהוּי זְרַעָא
נְקִיָּה בְּה', תְּדָא הוּא דְּכַתִּיב (בראשית מז כז) ה"א לְכֶם זֶרַע.

אַבְל בְּעֲלָמָא דְּאֵתִי חֲטָה אֵיהִי נְקִיָּה, אֵיהִי וּלְבוּשָׁה, וְאֵיהִי עֲשָׂרִין וְתַרְיַן אַתְּוּן דְּאוּרִייתָא,
וּבְגִין דָּא בְּהַמוּצִיא, בְּעַל הַבַּיִת צְרִיד לְדַקְדַּק בְּה', לְמַהוּי אֵיהִי נְקִיָּה בְּלֵא פְּסוּלָת,
וְתַרְיַן עֲשָׂרִין אֵינוּן, דְּאָמַר קָרָא (דברים יד כב) עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר, אֲמַאי אֲלֵא בְּגִין לְקַשְׂרָא לָהּ
בְּתַרְיַן דְּרוּעִין, דְּאֵינוּן בְּהַן לְיוֹ, דְּאֵינוּן מִמַּעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן לְלוֹי, מִמַּעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר לְבַהֲן,
דְּכָל סְפִירָן סְלִקִין לְעֶשֶׂר (בשכינתא), עַד דְּסִלְקִין לְמַאָה, וְאֵיהִי אַתְּעַבִּידַת תְּרוּמָה לְכָלֵּהוּ
מַאָה, וּבְגִין דָּא שִׁיעוּר (דף לא ע"ב) תְּרוּמָה תְּרֵי מַמַּאָה, לְקַבֵּל תְּרִין לוֹחִין דְּאוּרִייתָא,
דְּאֵיהִי תוֹרָה דְּאֵתִי־הֵיבַת בְּאַרְבַּעִין יוֹמִין, וְדָא אֵיהִי תוֹרָה מ', וּבְה אַתְּעַבִּידוּ סְפִירָן
כָּלֵּהוּ עֲשָׂרוֹנִים, תְּלַת אַבְהָן תְּלַת עֲשָׂרוֹנִין, תְּרֵי נְבִיאֵי קְשׁוּט אֵינוּן עֲשָׂרוֹן עֲשָׂרוֹן.

תקונא תמני סרי

בְּרֵאשִׁית בְּרָ"א שִׁי"ת, אֵינוּן שִׁית דְּרַגְיָן דְּנְבוּאָה, דְּאֵתְמַר בְּהוּן (שיר ה טו) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי
יֶשׁ, וּכְמָה דְּאֵינוּן שִׁית לְתַתָּא, הָכִי אֵינוּן שִׁית לְעֵילָא, וְאֵינוּן שִׁית סְלִקִין לְשִׁתִּין, בְּאָן
אַתְר, בִּיסו"ד ח"י עֲלָמִין, אֲשְׁתְּאַר י"ד מִן יְסו"ד, דָּא שְׂכִינְתָא תַתָּא, כְּלֵילָא מֵאַרְבַּע
סְרֵי פְּרָקִין דְּיָה, דְּאֵינוּן בְּחַמֶּשׁ אֲצַבְעָאן, וְאֵינוּן יְהו"ה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, אַרְבַּע סְרֵי
אַתְּוּן דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, דְּכְלִילָן בְּה, וְדָא אֵיהִי וּבִיד הַנְּבִיאִים אַדְמָה (הושע יב יא).

ס"ו מִן יְסוּד, אֵינוּן לְקַבֵּל שִׁית דְּרַגְיָן דְּכְרִסְיָא, דְּאֵתְמַר בִּיה (מלכים א י ט) שֵׁשׁ מַעֲלוֹת
לְכַסָּא, וְאַת ו' סְלִיק בִּי דְּאֵיהִי עֲטָרָה דְּבְרִית לְשִׁתִּין, שִׁית זְמַנִּין עֲשֵׂר, וְסִלְקִין לְשִׁתִּין
לְקַבֵּל שִׁתִּין גְּלַגְלִין דְּסַחְרִין לְכְרִסְיָא, וּכְרִסְיָא תַמְן שְׂכִינְתָא.

דְּאֵיהִי דְּמִיּוֹן וּמִרְאָה דְּכָלָא, דְּמִיּוֹן הָא דְּאֵתְמַר וּבִיד הַנְּבִיאִים אַדְמָה, וְעֵלָה אֵתְמַר
(במדבר יב ח) וְתַמוּנַת יִי' יְבִיט, עַל שֵׁם דְּכָל פְּרַצוּפִין דְּנְבִיאֵי בְּה אֵינוּן רְשִׁימִין, אַתְּקְרִי
דְּמִיּוֹן, וְעַל שֵׁם דְּכָל נְהוּרִין דְּלְעֵילָא מִינָה, בְּה אַתְּחַזְיִין אַתְּקְרִיאַת מִרְאָה, תְּדָא הוּא
דְּכַתִּיב (שם ו) יִי' בְּמִרְאָה אֱלֹו אֲתוּדַע, בְּסַתִּימוּ דְּעֵינִין, אַתְּקְרִיאַת מִרְאָה בְּחֵלוֹם, וְרַזָּא
דְּמָלָה אֲנִי יִשְׁנָה וְלִפִּי עַר (שיר ה ב), וּבְפַתִּיחוּ דְּעֵינִין אֵיהִי מִרְאָה בְּהַקִּיץ, וְתַרְיַן מְמַנֵּן

תמן, חד סגרו"ן, וחד פתחו"ן, ומטטרו"ן דאתקרי בשם תרוייהו, ממנא על תרין
מפתחין אלין.

מסטרא דעמודא דאמצעייתא איהי שכינתא מראה בהקין, ומשה בסטריה, דכתיב
ביה (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, ותמונת יי' יביט.

מסטרא דצדיק, דאיהו אור הגנוז לצדיקים לעלמא דאתי (נ"א לעתיד לבא), אתקריאת
מראה בחלום, והוא דאתחזיא ביה, מסטרא דגופא, איהו יהו"ה עמודא דאמצעייתא,
דאתנטיל מתרין סטרין, ואיהו רכיב על ארבע חיוון דאינון פני אדם פני אריה פני
שור פני נשר, יו"ד ה"א וא"ו ה"א אתקרי מלגאו דגופא, ואיהו אדם לשבת על הפסא.

למאן דאיהו אדם אתחזיא ליה בדמות אדם, למאן דאיהו פשאר חיוון אתחזיא ליה
בדמות חיוון דכרסיא, לכל חד כפום חיליה, ואל יתהלל המתהלל השפל ליה, אלא
בשכינתיה, דלא יכיל לאשגא ליה שום נביא וחזיה אלא בשכינתא, ואית אדם לעילא
מאדם, מסטרא דחכמה, פ"ח מ"ה ודאי, ואתמר ביה חכם עדיף מנביא.

קם רבי שמעון ובלהו חבריא, ואמר רעיא מהימנא, רבן דכל נביאיא, קום אתער
משנתה, דאנת איהו בכל נביאיא פגוונא דשמשא, דסיהרא וככביא מניה נהרין,
ולית לון נהורא מסטרא אחרא, ובזמנא דאנת אתפנישת מעלמא, אתמר בהון (איוב ג
ט) יחשכו פכבי נשפוז, קום אנהיר נהורך.

ולא עזר, אלא בזמנא דאנת אתפניש מן עלמא, ביתא דנבואה, דאתמר ביה (שם ז)
לא בן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא, איהי סתימא, קום אפתח לה, דאיהי ביתא
עלאה גניזא, דכל גניזין דלעילא סתימין דמלפא עלאה תמן, ואנת הוית פבן בית, בן
דההוא ביתא, פי"ת, ב' אימא (דף לב ע"א) עלאה, י' חכמה אפא, ת' תפארת, בן בית
דלעילא, ואנת הוית בדיוקניה, דבההוא בית לא הוה רשו לנביא וחזיה לאעלא תמן
אלא ברשו, ואנת הוית עאל בלא רשו, כנרא דמלפא דלית תמן תרעא סתימא ליה.

ולא עזר, אלא דנביאיא אחרנין, לא הוה עאלין למחמי למלפא, אלא בשעתין ידיעאן,
ובזמין ידיעאן, פגוונא דאשפחנא באחרון דהוה עלאה מפלהו, דאתמר ביה (ויקרא טז ב)
ואל יבא בכל עת אל הקדש, אלא בזאת יבא אחרן אל הקדש, כל שפן אחרנין, ואנת
בכל שעתא ושעתא, ובכל יומא דאנת בעי הוית עייל למחזי למלפא.

ולא עזר, אלא כל נביאיא, הוה חזין נבואה דלהון באברין דמלפא, כל חד וחד באבר
ידיעא ולא יתיר, מנהון ברישא דמלפא, מנהון בנימין דרישא, דאנון ככביא ומזלי

דלית לון חושבנא, מנהון בעיינין, מנהון באודנין, מנהון באנפין, מנהון בחוטמא, מנהון בפומא מנהון בעצואר, מנהון בידים, מנהון בקומה דאיהו גופא, מנהון בשוקין, מנהון באות ברית, מנהון בלבושין דמלכא, דלא הוה לון רשו לאסתכלא יתיר.

אבל משה בכל אבר, ובכל אתר הוה משיג נבואה דיליה, ובכל אבר ואבר איהי הוה נחתא לגביה, מה דלא הוה הכי לשאר כל נביאיא, דכל חד סליק לאבר דיליה, דנשמתייה הוה אצילות מההוא אבר, וההוא אבר הוה ליה אבוי.

וברתא דמלכא איהי היכלא דכל אבר ואבר, מענה דכל אבר ואבר, אדנ"י איהו כהושפן היכ"ל, ובגין דא אתמר (תהלים נא יז) אדנ"י שפתי תפתח, יהו"ה איהו בכל אבר ואבר, אדנ"י היכל, יהו"ה בכל אבר ואבר ואיהי נבואה דכל אבר ואבר, מראה דכל אבר ואבר אתקרי, וכל אבר ואבר אית ליה ספירה ידיעא, היכלא דכלהו שכנתא תתאה אדנ"י, וכמה ממין נטורי תרעין אינון להיכלא, דלא יעלו תמן נביאיא אלא ברשו.

קום רעיא מהימנא, קום אפתח היכלא, דהא פמה מארי דנבואה אינון דפקין לתרעין דהיכלא, ואמרינן אדנ"י שפתי תפתח, ואיהי סתימא לגבייהו, עד דאנת תיתי תמן איהי לא אתפתחת, למלכא דהו צריכין ליה עבדי ואפרכסוי וממין ושלטני ארעא למחזי עמיה, כל חד פפום צרכוי, וכל חד פפום שלטנותיה, וכל חד פפום עסקוי, מה עבר מלכא, שוי כלא בידא דמטרוניתא, ואמר כל מאן דבעי למשאל שאלתוי, ייתי למטרוניתא, דאיהי בית דילי בית י', היכל דילי, והאי איהו (ירמיה ט כג) אל יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי, כי אם בזאת.

בההוא זמנא דפקין בלהו לפתחא, דתמן סגרו"ן דסגיר, ותמן פתחו"ן דפתח, מייד ייתי רעיא מהימנא, ויימא אדנ"י שפתי תפתח, קמ"ץ פת"ח, דא סגיר ודא פתח, תרין שפון (נ"א שבא) שיערי צדק, עליהו אתמר (שם קיח ט) פתחו לי שיערי צדק.

מלגא איהי סגולת"א, סגו"ל איהו בעלה, ואיהי סגולת"א, עטרה על רישיה, חל"ם עליה אתמר (שם) אבוא בם אודה י"ה, אבו"א איהי עשר, דאיהי נקודת חל"ם, וביה (דף לב ע"ב) אודה י"ה דאיהו פתר על בלהו, זה דא צרי, ואינון תרי סמכי קשוט, צדיקים יבאו בו (תהלים קח כ), דא צדיק דאיהו אות ברית, בתרויהו, איהו חיר"ק תחות צר"י, ואיהו שור"ק, קשורא דתרויהו, ובגין דא אודה פי עניתני ותהי לי לישועה (שם כא), דא שכנתא, דאיהי מסטרא דצדיק שור"ק לגבי בעלה, קשורא דיליה.

ואיהי חר"ק תחות צר"י, תרי סמכי קשוט, ואיהו סגו"ל תחות תרין דרועין, ואיהי חל"ם לעילא בכתר, ובגין דא אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה (שם), בלהו אמרין מאת יי' היתה זאת היא נפלאות בעינינו (שם), בזמנא דאיהי לראש פנה אתקריאת רישא, ועלה אתמר (שיר ז ו) ראשך עליך כפרמל.

כד סליקת לגבי מלכא, כמה מלאכין וכמה נשמתין סלקין עמה, דאנון נימין דילה, דתליין מינה פענבין באתכלא, וכמה מלאכין ונשמתין נהרין קדמקא דאתקריאו עיני יי', ועלייהו אתמר (איוב לד כא) כי עיניו על דרכי איש, וכמה פקודין סלקין קדמקא, דאתקריאת בכלהו מצות יי' ברה מאירת עינים (תהלים יט ט).

וכמה מלאכין סלקין עמה, דאתקריאו אזני יי', דממנן על קלין דצלותין, ועל שיחת בני האדם, למשמע צלותין, וכמה מלאכין סלקין עמה דאתקריאו פני יי', דאתמר בהון (יחזקאל א ו) ודמות פניהם פני אדם וגומר, נהרין בכמה גוונין, וכמה מלאכין סלקין עמה דאתקריאו רוחין ואשין, דאתמר בהון (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט, דממנן על ריחא ותננא דקרבנין, ואינון מארי דחוטמא.

וכמה מארי דקלין ודבורין דפומא סלקין עמה, דאתמר בהון (קהלת י ב) כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל פנפים יגיד דבר, וכמה מארי דצנארי סלקין עמה, דתמן קנה ושט, דממנן על קרבנין וצלותין, דאתמר בהון (במדבר כח ב) את קרבני לחמי לאשי, ואלין אתקריאו אש"ם, וכמה מלאכין סלקין עמה דאתקריאו מארי דידין, דאתמר בהון (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת פניהם, וכמה מארי דגופא סלקין עמה דאתמר בהון (דניאל י ו) וגויתו כתרשיש, וכמה מארי דברית סלקין עמה דאתמר בהון (יחזקאל א כח) כמראה הקשת, ואנון מארי דאותות, וכמה מארי דרגלין סלקין עמה דאתמר בהון (שם) ורגליהם רגל ישרה.

וכד איהו בהיכלהא, בלהו נביאִיא סלקין תמן, ודפקין לתרעא ואמרין אדנ"י שפתי תפתח (תהלים נא יז), תלת קדמאין דצלותא אינון מסדרין שאלתין על נפשא, לאעלא בהון קדם עלת העלות, דתמן חיי נפשא, אמצעיות ממנן על שאלתין למשאל בעותהון על צרכי גופא, תלת בתראין מקבלין תיובתא דכל שאלתין מן מלכא.

ולעילא מפלהו יד פותבת, ולתתא מפלהו יד חותמת, הדא הוא דכתיב (איוב לז ז) וביד כל אדם יחתום, יד פותבת אורייתא דבכתב דאיהי לימינא, יד חותמת אורייתא דבעל פה דאיהי לשמאלא, אורייתא דבכתב דאיהי לימינא עליה אתמר (שמות יד ח)

ובני ישראל יוצאים ביד רמה, ודא עמוּדא דאמצעיִתא, דאיהו אורייתא דאתייהב מימינא דתמן חכמה.

אורייתא דבעל פה דתמן שכינתא תתאה, פה אתקריאת מסטרא דצדיק, דהכי סליק פ"ה לחושבן מיל"ה, דאיהו כל פה, ובגין דא (איוב לו ז) ובניד כל אדם יחתום, ואיהי לשמאלא, דתמן איהי אימא עלאה, דאתמר בה חתמנו לחיים, וצדיק על שמה אתקרי ספר חיים. (דף ג ע"א) פמה דאמרינן ובספר חיים וגומה, הא אתפתחת היכלא, הא קא אתין נביאיא מארי דרגלין דקא דפקין לתרעא, ואמרין לההוא דסגיר היכלא, סגרו"ן ואתקרי אדנ"י שמה בשם רביה, אמרין ליה אדנ"י שפתי תפתח, אפתח תרעין דהיכלא, בההוא זמנא עאלין נטורי תרעא למלפא, ואמרי ליה, רבון עלמין הא מארי דרגלין קא דפקין לתרעא, דאינון שליחי מצוה, דקיימין בעמידה דצלותא קדמה.

בההוא זמנא ירב לון רשו לאעלא, מטרוניתא דאיהי מצוה דמלפא אפוטרופוסא דכל פקודין, אוליפת זכו קדם מלפא בגניניהו, ויימא ליה רבון עלמא, הא אלין דקיימין קדמה בצלותין, צריף למיהב לון שאלתין דלהון, בההוא זמנא קלא נפיק לגבי מארי דרגלין, ואמר (יחזקאל ב א) בן אדם עמוד על רגליך ואדבר אתך, מליל עמי מה שאלתך באמצעיות דצלותין, וינתן לך בבתראין, מטרוניתא קבלת שאלתוי, וצריף למיהב תלת פסיעאן לאחורא, דלא יתחזר בתפוי לגבי מלפא, אלין נפקין וסגרו"ן סגר תרעא אבתרייהו.

הא מארי דאותות קא דפקין לפתחא, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, תפתח דא פתחו"ן, ואלין אינון מארי דח"י ברכאן דצלותא, מסטרא דח"י עלמין, דמיחדין לקודשא בריהו הוא ושכינתיה תמן, וצדיק תשיעא איהו מעילא לתתא ומתתא לעילא, תשע נקודין תשע טעמי, ועלייהו אתמר (בראשית א יז) ויתן אותם אלהים ברכיע השמים, ודא צדיק דביה כל נקודין, להאיר על הארץ דא שכינתא, דאיהי כלילא מפל אתוון.

מיד מארי שאלתין דפקין לתרעא, פמה נטורי תרעא עאלין קדם מלפא, ויימרו"ן רבון עלמא, הא מארי צדיקיא מארי דצלותין דמברכין לך ב"ח ברכאן, בעון לאעלא קמה, מיד מני למפתח לון, ולמהב שאלתוי, ואלין אינון מארי דאותות, מסטרא דאלין דאתמר בהון (שם יד) והיו לאות ולמועדים ולגמים ושנים, ואלין אנון דסגדין ב"ח עלמין, ב"ח ברכאן לגבי שכינתא.

אלין נפקין הא מארי דקומה דפקין לפתחא, דאינון פּרעין וסגדין למלכא בצלותין, כמה דאמרו כל הפורע פורע בברוך, וכל הזוקה זוקה בשם, פורע לגבי אדני בצדיק, דאתמר ביה (מלכים א ב מה) והמלך שלמה ברוך, וזוקה לגבי יהו"ה, לחברא לון תרנוייהו פגוונא דא יאהרונה"י.

ועל פלהו אוליפת שכינתא זכו, ואינון פד סלקין לעילא נשמתהון, כמה חיוון מקבלין לון על גדפיהו, וסלקין לון עד תרעא דהיכלא דמלכא, מיך דאלין דפקין לפתחא, אולפין זכו קדם מלכא בגינייהו, ומני מלכא למפתח לון, ואלין אינון דממללין קדם מלכא בחשאי, ושאלין מניה בעותהון בחשאי, יחידים קדם מלכא, ומלכא יחיב לון שאלתין דלהון.

מיך הא מטרוניתא אחידת בהון, ואוליפת זכו בגינייהו קדם דיפקון מן היכלא, ואמרת רבון עלמין, אלין אינון דהון, מכסיין לי בעטופא דמצוה דציצית, בחמש קשרין ותלת עשר חולין לכל סטר, ובתלתין ותריין ענפי מצוה, מיך מני קודשא בריך הוא למלאכין דמרפכתא דלעילא, לנטלא לון בגדפיהו, ולפרחא בהון מאתר לאתר, ולכסאה עליהון מפל מויקין ומלאכי חבלה.

הא אלין נפקין, והא אחרינין דפקין לתרעא, מיך עאלין נטורי תרעין, ואמריין רבון עלמא, הא מארי ידין דקשרין תפלה של יד על הרועייהו שמאלא בצלותא, ותפלין על רישא, קא עאלין, ואלין אינון דיהבין דורונא לך בימינא, דאיהי צדקה, צ' תשעים אמינים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכאן, ה' חמשה חומשי אורייתא, ומיך מני לון, למפתח לון, בההוא (דף לג ע"ב) זמנא וידי אדם נפקין, דאינון גדולה גבורה, ומקבלין דורונא דלהון, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת פגפיהם, מאי אדם, ההוא דאתמר ביה (ישעיה מד יג) פתפארת אדם, ומקבלין מנייהו דורונא ויהבין ליה למלכא, ואם דורונא לאו איהו כדקא יאות, לכלכא אתמסר, ודחין לון לבר, דאית דלא פתחין לון תרעין, ואתמר בהון (דברים כד יא) בחוץ תעמה, וממלל מלכא בהון מלכר, ויהיב לון שאלתוי מלכר, ואזלין לון.

דלאו פלהו עאלין לבי מלכא, אלא אלין מארי דביתא, דאתמר בהון (דניאל א ד) ילדים אשר אין בהם כל מום, לא בצלותהון, ולא בנשמתהון, וטובי מראה בכל עובדיהון, ומשבלים בכל חכמה, ושפירן למחזי, דעלייהו אתמר (שיר ב יד) הראיני את מראיך השמיעני את קולך, פי קולך ערב ומראך נאווה, ויודעי דעת ומביני מדע (דניאל א ד), הידעין בחכמה ובתבונה ודעת, דאין הורשין במעשה בראשית, אלא אם הוא

חכם בחכמה ומבין בבינה ויודע בדעת, ואשר פת בהם, דא שכנתא עלאה, דאיהי כ"ח אתון דעובדא דבראשית, לעמוד בכלהו בעמידה דצלותא, אלן יעלון להיכלא דמלכא, דאינון צדיקים גמורים.

בינוניים יהיב לון שאלתין דלהון מלכא, ולא עאלין לגאון, רשיעיא אדהיין מתמן, ולא יהיב לון שאלתין דלהון, אלא עלייהו אתמר (ישעיה א יב) מי בקש זאת מידכם רמס חצרי, ואלן אינון רשיעיא, דהוון מבזין למלכא בצלותהון, דמנחן למשמע צלותא, ופסקין לה על שיחה בטלה.

אלן נפקין, הא אחרנין עאלין, אינון מארי דצואה, דהוון מברכין לקודשא בריה הוא על מאכלין ומשתין דקרננין, דאמרין בכל יומא צו את בני ישראל, ואמרת אליהם את קרבני לחמי לחמי ריח ניחוחי (במדבר כח ב), דהוון מקרבין לקודשא בריה הוא ושכינתיה, בכמה קרבני דצלותין, ואלן אינון דמהניין בענג שבת, ומברכין לקודשא בריה הוא, קודשא בריה הוא, יהיב לון שאלתין דלהון, ולאחרנין דהוון אכלין בלא צלותא אתדהיין מתמן, ויהבין לון בידא דכמה מלאכי חבלה דאינון מזיקין.

הא אלן נפקין, הא מארי דקלין ודבורין בזמירות ותושבחות והודאות דצלותא דפקין, ומארי דקלין דקראן לקודשא בריה הוא בקריאת שמע, שמע ישראל תרין זמנין ערב ובקר.

אדהכי הא מארי דרגלין קא דפקין לפתחא, מארי דעמידה דצלותא, דאתמר בהון (דניאל א ד) ואשר פת בהם לעמוד בהיכל המלך, המלך סתם דא קודשא בריה הוא, היכל המלך דא אדנ"י, דאתמר ביה (תהלים נא יז) אדנ"י שפתי תפתח, אדנ"י סליק לחושבן היכל, ואתמר (חבקוק א כ) וי"י בהיכל קדשו הם מפניו פל הארץ.

זכאה איהו מאן דזכי לאעלאה להיכליה דקודשא בריה הוא, למחזי למלכא ומטרוניתא, זכאה פומא, דשריא ביה צלותא דאיהי אדנ"י, דאמרין לה אדנ"י שפתי תפתח, וזכאין שפון דאינון תרעין דהיכלא, פגוונא דאלן דאתמר בהון (שם קיח יט) פתחו לי שערי צדק, דכד פומיה פתח בצלותא בשכינתא, וי"י יענה מיה, דא הוא דכתיב (ישעיה נח ט) אז תקרא וי"י יענה, א"ו תמניא אתון יהו"ה אהי"ה, וי"י יענה הוא ובית דינו, ודא יהו"ה אדנ"י יאהדונה"י, לקבל תמניא אתון, אלן אינון חיוון דחשמ"ל, דאינון חיוון דאשא, פעם חשות ופעם ממללות, בצלותא מיושב ממללות, בצלותא דמעומד חשות.

וְתָא חַזִי, אִם בְּרַ נִשְׁ סְלִיק בְּמַחְשַׁבְתִּיהָ בְּצִלּוֹתָא דִּילִיהּ לְשִׁכְיִנְתָּא, אוּ בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא דְעָבִיד, מִיָּד דְדָפִיק לְפִתְחָא דְהִיכְלָא דְמַלְפָּא, נְבִיא אוּ חוֹזָה אוּ חָכָם אוּ צְדִיק אוּ חֲסִיד, מִיָּד דְקָרָא לָהּ לְתַרְעָא, אִם שְׁכִינְתָּא סְלִיקַת תַּמּוּן, יֵי יַעֲנֶה מִיָּד, וְלֹא אֲמַתִּין לְעַבְדּוּ אוּ מְמַנָּא דְאֲפִתַח לִיהּ, אֲלֵא אִיהוּ מִמֶּשׁ אֲפִתַח לִיהּ, מִחֲבִיבּוּ וּרְחִימוּ דְאִית לִיהּ לְגַבֵּיהּ פְּחָתָן לְגַבֵּי כְּלָהּ, וְאִם שְׁכִינְתָּא לֹא סְלִיקַת בְּהַהוּא צִלּוֹתָא אוּ פְקוּדָא, לֹא חָשִׁיב לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא לְמַפְתַּח לִיהּ הִיכְלִיהּ, וְאֲפִילוּ עַל יְדֵי שְׁלוּחָא. (ד' ט' ל"ד ע"א) וְלֹא אִיהוּ כְּדָאי לְמִיעָאֵל לְהִיכְלָא דְמַלְפָּא, וְעִלְיָה אֲתַמַּר (דברים כד יא) בְּחוּץ תַּעֲמֹד, וּמִלְּבָר יִתְבִּין לִיהּ בְּעוֹתִיהּ, עַל יְדֵי שְׁלוּחָא אוּ מְמַנָּא, וְאִי לֹא סְלִיק צִלּוֹתִיהּ בְּדָקָא יָאוּת, דְחָזִין לִיהּ לְבָר, וְסִגְרִין תַּרְעִין בְּאֲנָפוּי, וְעִלְיָה אֲתַמַּר (משלי א כח) אִזּוּ יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יִשְׁחַרְנֵנִי וְלֹא יִמְצָאנִי.

וְהָכִי כִּד קָרָאן יִשְׂרָאֵל כָּל חַד וְחַד לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא, בְּקִרְיַת שְׁמַע אוּ בְּצִלּוֹתָא אוּ בְּכָל פְּקוּדָא, אִם שְׁכִינְתָּא לֹא אִיהִי תַמּוּן לֹא נְחִית תַּמּוּן, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות כ כד) בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אֲבֵא אֵלֶיךָ וּבִרְכָתֶיךָ, וְתִרְגַּם אֲנִקְלוֹם בְּכָל אֲתַר דְאֲשֶׁרִי שְׁכִינְתִּי תַמּוּן וְגוֹמַר, דְכִּד בְּרַ נִשְׁ סְלִיק שְׁכִינְתָּא בְּפְקוּדֵין דִּילִיהּ לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא נְחִית עֲלִיהּ בְּגִינָה, וּבְגִין דָּא אָמַר הַנְּבִיא (ירמיה ט כב), אֵל יִתְהַלֵּל וְגוֹמַר, כִּי אִם בִּזְאוֹת וְהָא אֲוִקְמוּהוּ.

וְהָכִי כִּד בְּרַ נִשְׁ סְלִיק שְׁכִינְתָּא בְּצִלּוֹתָא דִּילִיהּ לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא נְחִית לְקַבֵּל צִלּוֹתִיהּ, וְשְׁכִינְתִּיהּ אֲקַדִּימַת, לְאֲפִתְחָא לִיהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית כד טו) וַיְהִי הוּא טָרָם פְּלָה לְדַבְרָה, וְהִנֵּה רַבְּקָה יֹצֵאת, וְדָא אִיהוּ רָזָא דְאֲוִקְמוּהּ מְאִרִי מִתְנִיתִין, אִם שְׁגוּרָה תִּפְלְתִי בְּפִי יוֹדַע אֲנִי שְׁהוּא מְקוּבֵל, וְאִם לֹא יוֹדַע אֲנִי שְׁהוּא מְטוּרָה, וְטוּרְפִין לוּ צִלּוֹתִיהּ בְּאֲנָפוּי, וּבְגִין דָּא וַיְהִי הוּא טָרָם פְּלָה לְדַבְרָה, וְלִמְלָלָא בְּצִלּוֹתִיהּ בְּשֵׁם יֵי, מִיָּד שְׁכִינְתָּא נְפַקַת לְגַבֵּיהּ וּבְגִינָה נְחִית שְׁכִינְתָּא לְרַגְלוּי, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים פה יד) צֶדֶק לְפָנָיו יִתְלַךְ וַיִּשֶׁם לְדַרְךָ פְּעָמָיו.

וְכִּד שְׁכִינְתָּא אִיהִי עוֹמֶדֶת עַל יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׂרָאֵל אֵינּוּן רַגְלִין דְקָמַת עֲלֵיהּ בְּגִלּוֹתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא מְשַׁבַּח לָהּ בְּהוֹן, מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים וְגוֹמַר (שיר ז ב), וְעוֹד מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ, כִּד יִשְׂרָאֵל הוּוּ מְקַיִּימִין שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה, וְעוֹד מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים, בְּזִמְנָא דְעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוּרָא דְסִינַי, דְעִלְיָהוּ אֲתַמַּר (זכריה יד ד) וְעָמְדוּ רַגְלֵיוּ בַּיּוֹם הַהוּא, וְעוֹד מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים, כִּד קְיַיִמִין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּיִזְמָא דְדִינָא בְּצִלּוֹתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא בְּגִינָהוּ עוֹמֵד מִפְּסָא דִין וַיּוֹשֵׁב עַל כְּפֵא רַחֲמִים, בְּזִמְנָא דְאֵינּוּן קְיַיִמִין בְּשְׁכִינְתָּא בְּגִלּוֹתָא, וְסַבְּלִין עֲלֵיהּ כְּמַה דִּינִין וְכְמַה יְסוּרִין, דְאֲמַרִין כִּי עֲלִיךָ הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם נְחִשְׁבְּנוּ כְּצִאן טְבַחָה (תהלים מד כג).